

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้ภาระของบาปของลูกเบาบางลง จงมีความศรัทธาและซื่อสัตย์ในการเขียน ประวัติของการกระทำในอดีตของลูกและมอบสิ่งนั้นให้แก่พ่อแล้วลูกจะได้รับการให้อภัย
- คำถาม:** เมล็ดใดที่ลูกๆ ไม่สามารถเพาะหว่านได้ในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** เมล็ดของสำนึกที่เป็นร่าง จากเมล็ดนี้ที่ทำให้ต้นไม้ของกิเลสทั้งต้นเติบโตขึ้น ในปัจจุบันต้นไม้ของกิเลสทั้ง ห้านี้ได้เติบโตขึ้นทั่วทั้งโลก ทุกคนเฝ้าแต่หว่านเมล็ดของตัณหาและกิเลสและความโกรธ คำแนะนำของพ่อที่มี ต่อลูกคือ: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ หยุดการเพาะหว่านเมล็ดนั้น
- เพลง:** เมื่อบรรลุลูกถึงท่านแล้ว เราก็คงบรรลุลูกถึงทั้งโลก!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ปัจจุบันมีลูกเพียงน้อยนิด อีกไม่นานจะมีลูกมากมาย แม้ว่าเวลานี้ จะมีเพียงลูกไม่กี่คนที่กลายเป็นลูกของพระชาติดาบราห์มาในทางปฏิบัติและทุกคนก็รู้จักท่าน ท่านเรียกว่าบราห์มา พ่อ ของปวงประชา มีผู้คนมากมาย ผู้คนของทุกศาสนาจะยอมรับท่านอย่างแนบแน่น เป็นด้วยท่านที่มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้น บา บาริบายว่าพ่อทางร่างนั้นก็เป็บบราห์มาที่มีชีวิตจำกัดเช่นกัน เนื่องจากเฝ้าพันธุ์ของต้นไม้ที่ได้ออกสร้างขึ้นมาโดยเขาเหล่านั้นเช่นกัน ต้นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์นั้นดำเนินต่อไปบนพื้นฐานของวงศสกุล เหล่านั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด ผู้นี้(บราห์มา)คือพ่อ ที่ไม่มีชีวิตจำกัด ชื่อของผู้เดียวนี้คือพระชาติดาบราห์มา พ่อทางร่างนั้นสร้างครอบครัวที่มีชีวิตจำกัด บางคนแม้กระทั่งไม่ได้สร้าง ครอบครัวเลย ผู้นี้สร้างหนึ่งครอบครัวอย่างแนบแน่น จะมีใครไหมที่จะพูดว่าพระชาติดาบราห์มาไม่มีลูก? คนทั้งโลกคือลูก ของท่าน พระชาติดาบราห์มาคือผู้ที่มาก่อน แม้แต่มุสลิมก็จดจำอดัมและบีบิได้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องอ้างอิงถึงใครบางคน อย่างแนบแน่น เมื่อพวกเขาพูดถึงอดัมและอีฟ, อติเทพและอติเทวี พวกเขาหมายถึงพระชาติดาบราห์มา ทุกศาสนาจะเชื่อถือ ในท่าน แท้จริงแล้วมีพ่อที่มีชีวิตจำกัด และอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นคือผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มี ชีวิตจำกัด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแห่งสวรรค์ ลูกมาที่นี่เพื่อได้รับมรดกแห่ง ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด นอกจากนี้ยังสามารถกล่าวได้ด้วยว่ามีความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดใน สวรรค์และความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในนรก ความทุกข์มากมายกำลังจะมา จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม พ่อได้อธิบาย แก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวและ กำลังทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ท่านเป็นทั้งแม่และพ่อ มีลูกๆ มากมาย! ไม่มีใครเป็นศัตรูกับพ่อและแม่ที่ไม่มีชีวิต จำกัด ลูกได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ... ประเด็นนี้สามารถเข้าใจได้โดยลูก เท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นเพียงแค่เรียกหาพ่อเท่านั้น พวกเขาไม่ได้พูดถึง“แม่และพ่อ” เป็นเพียงที่ที่เท่านั้นที่ลูกร้อง เพลง“ท่านคือแม่และพ่อ” ลูกๆ เข้าใจว่า ด้วยการศึกษาลำเรียนเรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ จากหนาม เป็นดอกไม้ พ่อคือคนพายุเรือและคนสวน ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดคือคนสวนประเภทต่างๆ นอกจากนี้มีคนสวนของสวน โมกุนด้วยเช่นกัน เงินเดือนของเขาดีมาก คนสวนก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน คนสวนบางคนปลูกดอกไม้ได้สวยงามอย่าง มาก ท่ามกลางดอกไม้ก็มีราชาแห่งดอกไม้ ในยุคทองมีราชาและราชินีดอกไม้ แม้ว่าเวลานี้จะมีจักรพรรดิและจักรพรรดินี พวกเขา ก็ไม่ได้เป็นเหมือนดอกไม้ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขากลายเป็นหนาม ในขณะที่เคลื่อนไหวพวกเขาก็ที่ม แหว่งลูกเหมือนหนามและวิ่งหนีจากไป พวกเขาเรียกว่าอามัล ลูกได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากที่สุด ดูสิว่าพวกเขา ได้สร้างสัญลักษณ์ที่สกรปรกของความตกต่ำในหนทางแห่งบาปอย่างไร! พวกเขาแสดงสัญลักษณ์ของเหล่าเทพแต่สัญลักษณ์เหล่านั้นเป็นของหนทางบาป เวลาที่ลูกได้เข้าใจประเด็นเหล่านั้นแล้ว เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน พวกเขาไปไกล ห่างจากกิเลส ในบรรดาบราห์มินสำหรับพี่น้องหญิงชายที่ซื่อสัตย์ในกิเลสนั้น ถือเป็นการทำร้ายทางอาชญากรรมอย่างยิ่ง ชื่อของพวกเขาจะเสื่อมเสีย ด้วยเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: บอกบาบาถึงการกระทำที่สกรปรกทั้งหมดที่ลูกเคยทำมาตั้งแต่วัยเด็ก และครั้งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย ลูกจำได้ไหมว่าลูกทำอะไรสกรปรกในช่วงเวลาใดบ้าง? เขียนสิ่งนั้นลงไปและให้แก่บาบา ผู้ ที่มีศรัทธาและซื่อสัตย์จะเขียนว่า “บาบา ฉันได้ทำการกระทำที่เลวร้ายเหล่านี้ได้โปรดยกโทษให้ฉันด้วย!” พ่อพูดว่า: ลูก ไม่สามารถได้รับการยกโทษได้! อย่างไรก็ตามเนื่องจากลูกได้บอกความจริงภาระหนักของลูกก็จะเบาบางลง ไม่ใช่ว่าลูก จะสามารถลืมสิ่งนั้นได้ ลูกไม่สามารถลืมได้ ลูกได้รับการเตือนว่าอย่าได้ทำกรรมเช่นนั้นอีกในอนาคต อย่างไรก็ตามสำนึก ของลูกก็จะถูกกีดกร่อนอย่างแนบแน่น พวกเขาพูดว่า: บาบา พวกเขาเคยเป็นเหมือนอชจามิล สิ่งนี้หมายถึงชาติเกิดปัจจุบัน ลูกรู้ด้วยว่าเมื่อใดที่ลูกไปสู่หนทางแห่งบาปและกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลาที่พ่อทำให้เรากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ

โลกของดวงวิญญาณบุญนั้นแยกจากกัน แม้ว่าจะมีเพียงโลกเดียว แต่ลูกก็เข้าใจว่ามันถูกแบ่งออกเป็นสอง หนึ่งนั้นคือโลกของดวงวิญญาณบุญซึ่งเรียกว่าสวรรค์ และอีกโลกหนึ่งนั้นคือโลกของดวงวิญญาณบาปซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์หรือนรก มีโลกของความทุกข์และโลกแห่งความทุกข์ ในดินแดนของความทุกข์ทุกคนร้องเรียกหาเพื่อให้ได้รับการหลุดพ้นและพากลับบ้าน ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะไม่ไปและนั่งที่บ้าน แต่ว่าลูกต้องลงมาและเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง ปัจจุบันทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกถูกทำให้บริสุทธิ์โดยพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเคยเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกไม่ได้เป็น ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง พ่อตั้งใจลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างดีเช่นนั้น บาบานี้เข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นเจ้าชาย ผู้นี้คืออันดับหนึ่ง แต่เขาก็ยังไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ เขาลืม ไม่ว่าใครจะพยายามแค่ไหน เขาก็จะไม่สามารถไปถึงสภาพนั้นได้ในปัจจุบัน สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมจะบรรลุได้เมื่อถึงเวลาสงคราม ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม ผู้นี้ก็ต้องทำความเพียรพยายามเช่นกัน ถ้ามพวกเขาว่า: บาบ่าอยู่ตำแหน่งไหนในภาพ? ท่านกำลังยืนอยู่ด้านบนของต้นไม้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และท่านก็กำลังทำทาปาเซียด้านล่างของต้นไม้ด้วยเช่นกัน มีการอธิบายด้วยวิธีง่ายๆ ประเด็นทั้งหมดนี้ได้มีการอธิบายโดยพ่อ เราไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือผู้ที่ทุกคนจดจำ พวกเขาพูดว่า: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วยเถิด! บราห์มา วิษณุ และชังการ์คือเทพ ดวงวิญญาณที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตนไม่ได้ถูกเรียกว่าเทพ พ่อได้อธิบายความลับของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ด้วยเช่นกัน บราห์มา, ลักชมีและนารายณ์ทั้งหมดนั้นมีชีวิตอยู่ที่นั่น มีเพียงลูกเท่านั้นที่มีนิมิตของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในเวลานี้ บาบานี้ได้กลายเป็นเทวดาเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้ที่ยืนอยู่ด้านบนสุดของบันไดคือผู้ที่กำลังทำทาปาเซียอยู่ด้านล่างด้วยเช่นกัน สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพ เขาไม่ได้เรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาพูดว่า: พ่อไม่ได้มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์และเช่นเดียวกันกับลูก เวลานั้นพ่อจะกลับมามีค่าเท่ากับเงินปอนด์และลูกก็เช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้เข้าใจได้ง่ายมาก หากมีใครบางคนคัดค้านบอกเขาว่าท่านกำลังยืนอยู่ที่ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พ่อพูดว่า: เมื่อผู้นี้ได้มาถึงสภาพของความเสื่อมโทรมในวัยเกษียณของเขา พ่อก็เข้ามาในเขา เวลานั้นเขากำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะ ลูกจะเรียกใครบางคนว่าเป็นเทพได้อย่างไรเมื่อเขากำลังทำทาปาเซีย? เป็นเมื่อหลังจากศึกษาราชโยคะแล้วเขาก็จะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกๆ ได้รับการทำให้กลายเป็นผู้ที่สวมมงกุฎด้วยเช่นกัน ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพิมพ์ภาพของลูกๆ 10 ถึง 20 คนเพื่อแสดงให้เห็นว่าลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นแต่ละคนมีรูปร่างเช่นนั้น ประเด็นนี้จะต้องมีการอธิบาย ในด้านหนึ่งพวกเขาเรียบง่ายและในอีกด้านหนึ่งพวกเขามีมงกุฎสองชั้น ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้น เพียงผู้ที่มีเส้นชัดเจนเท่านั้นที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมากเช่นกัน ในปัจจุบันเมล็ดของต้นหนาราคะและความโกรธได้เพิ่มขึ้นอย่างมากในมนุษย์ ต้นไม้ของกิเลสทั้งห้าได้ปรากฏขึ้นมาในพวกเขาทั้งหมด พ่อพูดว่า: อย่าได้หว่านเมล็ดเช่นนั้นในเวลานี้! ลูกไม่ควรหว่านเมล็ดของสำนึกที่เป็นร่างใจในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่หว่านเมล็ดของต้นหนาราคะ ราววันจะไม่คงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อหนึ่งทีและอธิบายทุกประเด็นแก่ลูก สิ่งหลักคือ: มานมานะบาฟ! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ผู้นั้นอยู่ด้านหลังสุดและเขาก็อยู่ด้านหน้าสุดด้วยเช่นกัน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากด้วยพลังของโยคะ ในตอนเริ่มต้นลูกบางคนมีนิมิตมากมาย ในหนทางของความเสื่อมโทรมใครบางคนได้รับนิมิตหลังจากที่ได้แสดงความเสื่อมโทรมอย่างแรงกล้า ที่ลูกเพียงแค่นั่งและไปสู่การเข้าฌานอย่างง่ายดาย สิ่งนี้ถือว่าเป็นเวทมนต์ มันเป็นเวทมนต์ขั้นหนึ่งมีร่าทำทาปาเซียอย่างมากและเธอใช้เวลาของเธอในความเป็นมิตรของผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ไม่มีผู้เคร่งศาสนาที่นี้ ผู้นี้คือพ่อ ชีพบาบา คือพ่อของทุกคน ผู้คนร้องขอที่จะพบกับกูรู อย่างไรก็ตามที่นี้ไม่มีกูรู ชีพบาบาไม่มีตัวตน ดังนั้นพวกเขาต้องการจะพบใคร? พวกเขาให้ของขวัญกับกูรูเหล่านั้น พ่อนี้คือนายของความไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของการให้สิ่งใดแก่ท่าน ท่านจะนำเงินไปทำอะไรหรือ? บราห์มาเข้าใจว่าท่านกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ว่าลูกๆจะให้เงินอะไรก็ตามก็ใช้ไปเพื่อสร้างอาคารๆสำหรับพวกเขา เงินนั้นไม่มีประโยชน์สำหรับชีพบาบาหรือบราห์มาบาบา มีการสร้างอาคารเหล่านี้สำหรับลูกๆที่จะเข้ามาพักอาศัย ลูกบางคนยากจน บางคนร่ำรวย และบางคนแม้กระทั่งส่งเงินมาสองรูปและบอกบาบาว่า: บาบ่าใส่ไว้ในชื่อของฉัน บางคนส่งเงินเป็นพันธู์ ความตั้งใจของทั้งสองนั้นเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นสิ่งนี้จึงเท่าเทียมกันสำหรับพวกเขาทั้งสอง จากนั้นลูกๆสามารถเข้ามาและอยู่ที่ใดก็ตามที่พวกเขาชอบ ผู้ที่สร้างอาคารจะได้รับการต้อนรับที่ดีมากกว่าเมื่อเขามา แล้วบางคนก็พูดว่า: บาบานี้โปรดปรานพวกเขา แนนอนที่พวกเขาต้องได้รับการเสนอสิ่งนี้อย่างแนนอน มีทุกรูปแบบ บางคนจะอยู่ที่ใดก็ได้ คนอื่นก็เปราะบางมาก ชาวต่างชาติอยู่ในคลุหาสนหลังใหญ่โตมาก ผู้มั่งคั่งมากมายก็ปรากฏตัวขึ้นในทุกชาติ ดังนั้นจึงต้องสร้างอาคารเช่นนั้นสำหรับพวกเขา ดูสิว่ามีลูกมากมายแค่ไหนที่นี่! ไม่มีพ่ออื่นใดที่มีความคิดเช่นนั้น อย่างมากบางคนอาจมีหลาน 10, 12 หรือ 20 คน อัจชะ บางคนอาจมีได้แม้กระทั่ง 200 ถึง 500 แต่ไม่มีใครมีมากกว่านั้น ครอบครัวของบาบาใหญ่โตมากและจะขยายใหญ่มากยิ่งขึ้น อาณาจักรกำลังมีการก่อ

ตั้งขึ้น ครอบครัวของพ่อมีขนาดใหญ่เพียงใด และครอบครัวของพระยาบิดาบรรพมานั้นใหญ่เพียงใด! เมื่อท่านมาในแต่ละวันจนกระทั่งลูกจะได้ยินสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ มีคำกล่าวถึงพ่อว่า: โอ้ พระภู! วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษที่สุด สิ่งนี้หมายถึงเวลานี้ ความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ พ่ออธิบายแก่ลูก: หากลูกต้องการไปสวรรค์จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เวลาลูกเป็นเหมือนหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลง: นั้นปราศจากคุณธรรม อย่างไรก็ตามมีข้อบกพร่องของกิเลสทั้งห้าในอาณาจักรของราวัน เวลาลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น! ความรู้นั้นไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูกเท่ากับความรู้ ลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตน บรรพมา วิษณุและซังการ้อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นเพียงเพื่อจุดประสงค์ของนิมิตเท่านั้น บรรพมาอยู่ที่ลักษณะมีและนารายณ์ก็อยู่เช่นกัน มีเพียงนิมิตของพวกเขาเท่านั้น นั่นเป็นสัญลักษณ์ว่าบรรพมาที่มีตัวตนกลายเป็นเทวดาเป็นบรรพมาของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร มิฉะนั้นคงไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น เวลาลูกๆ เข้าใจและซึมซับทุกสิ่งต่อไป ประเด็นเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกได้กลายเป็นเทพมาหลายต่อหลายครั้ง ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรเทพ วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ละครเหล่านี้สูญสลายในขณะทีละครนี้จะคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากของลูก พ่อเน้นที่นี้และอธิบายทั้งหมดนี้ให้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล พ่อพูดว่า: เวลาลูกกำลังให้ความรู้แก่ลูกแล้วความรู้นั้นจะหายไป เมื่อลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งของลูกในยุคทอง ความรู้นั้นจะไม่มีอยู่ อ้าวะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกอยู่เสมอว่าเวลาลูกคือบรรพมา ดังนั้นจงอยู่ห่างไกลจากจากกิเลสให้มาก อย่าได้ปล่อยให้มีการทำร้ายร่างกายที่เป็นเช่นอาชญากร จงอยู่อย่างซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อพ่อ
2. เพื่อที่จะกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎสองชั้นจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากและรักษาเส้นของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ทำทาปาเซียของราชาโยคะ

พร: ขอให้ลูกลิ้มโลกเก่าโดยมีความซาบซึ้งของพระเจ้าและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เช่นเดียวกับที่ความซาบซึ้ง(ความมีนเมา)อื่น ๆ ทำให้ลูกลิ้มทุกสิ่ง ในทำนองเดียวกันความซาบซึ้งของพระเจ้ายิ่งทำให้ลูกลิ้มโลกแห่งความทุกข์ได้อย่างง่ายดาย ความซาบซึ้ง(ความมีนเมา)นั้นก่อให้เกิดความเสียหายมากมายและลูกสามารถฆ่าตัวตายได้ด้วยการดื่มมากเกินไป ในขณะที่ความซาบซึ้งนี้ทำให้ลูกไม่สูญสลาย ผู้ที่อยู่อย่างซาบซึ้งกับความซาบซึ้งของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอจะเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด สำนึกในการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเพิ่มความซาบซึ้งของลูก พลังของลูกเพิ่มขึ้นด้วยสำนึกนี้

คติพจน์: แทนที่จะลอกเลียนกันและกันให้ลอกเลียนแบบพ่อ

*** โอม ชานติ ***